

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 443/2021
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Радовановић Кнежевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Церовац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 860/12 од 28.11.2012. године, у седници одржаној 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 860/12 од 28.11.2012. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 860/12 од 28.11.2012. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П 499/12 од 27.08.2012. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да на име накнаде штете плати тужиоцу износ од 37.166,00 динара са законском затезном каматом по стопи прописаној Законом о висини стопе затезне камате почев од 27.08.2012. године, као дана пресуђења до исплате, док је за износ од 02,00 динара, преко досуђеног, тужбени захтев одбијен. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова спора плати износ од 38.448,00 динара, са законском затезном каматом по стопи одређеној Законом о висини стопе затезне камате почев од дана пресуђења, до исплате.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 860/12 од 28.11.2012. године, првим ставом изреке, потврђена је простепена пресуда у делу одлуке којом је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете плати износ од 35.246,00 динара са законском затезном каматом по стопи прописаној Законом о висини стопе затезне камате почев од 27.08.2012. године, као дана пресуђења до исплате, и у ставу другом изреке у делу одлуке о трошковима, а жалба туженог изјављена против овог дела пресуде, одбијена као неоснована. Другим ставом изреке, преиначена је првостепена

пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете за сено 2009. године плати износ од 1.920,00 динара по стопи прописаној Законом о висини стопе затезне камате почев од 27.08.2012. године, као дана пресуђења до исплате, као неоснован. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати накнаду за састав одговора на жалбу и таксе, као неоснован.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11), а ради потребе разматрања правних питања од општег интереса и потребе новог тумачења права.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади материјалне штете у износу ближе означеном у изреци. Одлучујући у смислу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.05.2012. године ради накнаде штете, а вредност предмета спора побијаног дела од 35.246,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. То значи да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

С обзиром на то да се ради о спору мале вредности, ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе чл. 468. и 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија,
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић